

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.1.2021
COM(2021) 28 final

2021/0015 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga
om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I rådets förordning (EU) nr 389/2012¹ fastställs den rättsliga grunden för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna.

Detta förslag åtföljer kapitel V i rådets direktiv 2020/262². Det handlar om innehållet i registren i den elektroniska databas som förs av medlemsstaterna vad gäller certifierade avsändare eller certifierade mottagare som endast sänder eller mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen.

För en certifierad avsändare eller certifierad mottagare som endast sänder eller mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen kan medlemsstaterna utfärda en tillfällig certifiering som begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda mottagare eller avsändare och en viss tidsperiod.

I förslaget fastställs vilken information som bör föras in i medlemsstaternas register avseende certifierade avsändare och certifierade mottagare som endast flyttar varor vid enstaka tillfällen. Informationen ifråga bör avse kvantiteten varor, identiteten för den ekonomiska aktören i slutet av flyttningen av varorna och den tillfälliga certifieringens varaktighet.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget är kopplat till rådets direktiv (EU) 2020/262, i vilket certifierade avsändare och certifierade mottagare definieras. Certifierade avsändare och certifierade mottagare är ekonomiska aktörer som är inblandade i flyttning av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium. Syftet med detta förslag är att utvidga tillämpningsområdet för artikel 19 i rådets förordning (EU) nr 389/2012 med avseende på att fastställa den information som medlemsstaterna bör föra in i registren över ekonomiska aktörer som flyttar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Ändringsförslaget är av ett mycket tekniskt slag och påverkar följaktligen inte unionens politik på andra områden.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget bygger på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt denna artikel ska rådet enhälligt i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om indirekta skatter.

¹ EUT L 121, 8.5.2012, s. 1.

² EUT L 58, 27.2.2020, s. 4.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån förslaget inte avser ett område där Europeiska unionen är ensam behörig.

Förslagets syften kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna utan kan snarare uppnås bättre på unionsnivå. Befintlig nationell lagstiftning kan variera kraftigt och är ingen lämplig grund för automatisering av dessa förfaranden.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna ändringarna går inte utöver vad som är nödvändigt för att åtgärda de berörda frågorna och uppnår på detta sätt fördragets mål om en väl fungerande inre marknad.

Detta förslag är förenligt med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

Förslagets syfte är att införa krav för medlemsstaterna med avseende på ekonomiska aktörer som flyttar varor enligt kapitel V avsnitt 2 i rådets direktiv (EU) 2020/262. Utan detta förslag är fullständig automatisering av flyttning av varor som frisläppts för konsumtion inte möjlig.

- **Val av instrument**

Rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Konsekvensbedömning**

Det gjordes en konsekvensbedömning inför omarbetningen av direktiv 2008/118/EG. Rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt har ändrats väsentligen flera gånger och upphävdes av tydlighetsskäl genom rådets direktiv (EU) 2020/262. Förslaget till omarbetning åtföljdes av en konsekvensbedömning avseende rådets direktiv 2008/118/EG med inriktning på vissa områden, varav ett var automatisering av flyttningar inom EU av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion. I rådets direktiv (EU) 2020/262 behandlas datorisering av certifierade avsändares och certifierade mottagares flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion av sådant slag som inte föreskrivs i direktiv 2008/118/EG och det fastställs också villkor för tillfällig certifiering i de fall då certifierade avsändare eller certifierade mottagare vid enstaka tillfällen flyttar punktskattepliktiga varor.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Utvärderingen av direktiv 2008/118/EG genomfördes inom ramen för kommissionens Refitprogram.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag beaktar de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till integritet enligt gällande bestämmelser om skydd av personuppgifter i förordning (EU) nr 389/2012.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga ytterligare medel från EU-budgeten kommer att krävas.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Genom förslaget ändras tillämpningsområdet för artikel 19 i förordning (EU) nr 389/2012 så att den omfattar den information som medlemsstaterna måste föra in i den elektroniska databasens register avseende certifierade avsändare och certifierade mottagare som flyttar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen och beviljas en tillfällig certifiering.

Avseende registrerade avsändare måste de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i registret föra in innehållet i den tillfälliga certifieringen, dvs. kvantiteten punktskattepliktiga varor, mottagarens identitet i destinationsmedlemsstaten och den tidsperiod under vilken tillståndet är giltigt.

Avseende registrerade mottagare måste de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i registret föra in innehållet i den tillfälliga certifieringen, dvs. kvantiteten punktskattepliktiga varor, avsändarens identitet i avsändarmedlemsstaten och den tidsperiod under vilken tillståndet är giltigt.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande³,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) I artikel 19 i rådets förordning (EU) nr 389/2012⁴ fastställs en skyldighet för medlemsstaterna att upprätthålla elektroniska register över godkännanden av ekonomiska aktörer och upplag som medverkar i flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.
- (2) Genom rådets direktiv (EU) 2020/262⁵ utvidgas användningen av det datoriserade system enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263⁶ som i dag används för att övervaka flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov till att även omfatta övervakning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium i syfte att levereras i kommersiellt syfte.
- (3) I syfte att sörja för att det datoriserade systemet fungerar väl genom att det säkerställs att det lagras fullständiga, aktuella och korrekta uppgifter är det nödvändigt att ändra tillämpningsområdet för artikel 19 i förordning (EU) nr 389/2012 för att fastställa den information som medlemsstaterna bör föra in i den elektroniska databasens register när det gäller certifierade avsändare och certifierade mottagare som endast vid enstaka tillfällen flyttar punktskattepliktiga varor.
- (4) Eftersom målet för denna förordning, dvs. att specificera vilken information om certifierade avsändare och certifierade mottagare som endast flyttar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen som medlemsstaterna bör lägga in i det

³ EUT C , , s. .

⁴ Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 (EUT L 121, 8.5.2012, s. 1).

⁵ Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (EUT L 58, 27.2.2020, s. 4.).

⁶ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (EUT L 58, 27.2.2020, s. 43).

elektroniska registret, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att säkerställa det datoriserade systemets harmoniserade funktion och underlätta bedrägeribekämpning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (5) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter. Med tanke på de begränsningar som den nuvarande förordningen föreskriver går hanteringen av sådana uppgifter inom ramen för denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt och proportionellt för syftet att skydda medlemsstaternas legitima intresse av skatteuppbörd.
- (6) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁷.
- (7) I syfte att anpassa denna förordnings tillämpningsdatum till tillämpningsdatumet för bestämmelserna i direktiv (EU) 2020/262 avseende automatisering av förfaranden för flyttningar av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium i syfte att levereras i kommersiellt syfte, och för att ge medlemsstaterna tillräcklig tid att förbereda sig inför de förändringar som denna förordning medför, bör den vara tillämplig från och med den 13 februari 2023.
- (8) Förordning (EU) nr 389/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande led ska läggas till i artikel 19.2 i förordning (EU) nr 389/2012:

- ”l) För certifierade avsändare som endast vid enstaka tillfällen flyttar sådana punktskattepliktiga varor som avses i artikel 35.8 i direktiv (EU) 2020/262, uppgift om kvantiteten punktskattepliktiga varor, mottagarens identitet i destinationsmedlemsstaten och den tidsperiod under vilken den tillfälliga certifieringen är giltig.
- m) För certifierade mottagare som endast vid enstaka tillfällen flyttar sådana punktskattepliktiga varor som avses i artikel 35.8 i direktiv (EU) 2020/262, uppgift om kvantiteten punktskattepliktiga varor, avsändarens identitet i avsändarmedlemsstaten och den tidsperiod under vilken den tillfälliga certifieringen är giltig.”

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/1725 av den 23 oktober 2018 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 13 februari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande